BENDROJO TEISMO (didžioji kolegija) NUTARTIS

2010 m. rugsėjo 7 d.*

Byloje T-532/08

Norilsk Nickel Harjavalta Oy, įsteigta Espoo (Suomija),

Umicore SA/NV, įsteigta Briuselyje (Belgija),

atstovaujamos advokato K. Nordlander,

ieškovės,

palaikomos

Nickel Institute, įsteigto Toronte (Kanada), atstovaujamo advokato K. Nordlander, *QC* D. Anderson, solisitorių S. Kinsella ir H. Pearson,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: prancūzų.

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą P. Oliver ir D. Kukovec,

atsakovę,

palaikomą

Danijos Karalystės, atstovaujamos B. Weis Fogh,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo iš dalies panaikinti, pirma, 2008 m. rugpjūčio 21 d. Komisijos direktyvą 2008/58/EB, kuria 30-ąjį kartą iš dalies keičiama ir su technikos pažanga derinama Tarybos direktyva 67/548/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių pavojingų medžiagų klasifikavimą, pakavimą ir ženklinimą etiketėmis, suderinimo (OL L 246, p. 1), ir, antra, 2009 m. rugpjūčio 10 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 790/2009, iš dalies keičiantį Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB)

Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo, siekiant jį suderinti su technikos ir mokslo pažanga (OL L 235, p. 1) tiek, kiek šiais aktais pakeičiama tam tikrų nikelio karbonato komponentų klasifikacija,

BENDRASIS TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Jaeger, teisėjai J. Azizi (pranešėjas), A. W. H. Meij, M. Vilaras, N. J. Forwood, E. Martins Ribeiro, O. Czúcz, I. Wiszniewska-Białecka, I. Pelikánová, E. Cremona, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen ir K. O'Higgins,

kancleris E. Coulon,

priima šią

Nutartį

1 Šiuo ieškiniu ieškovės *Norilsk Nickel Harjavalta Oy* (buvusi *OMG Harjavalta Oy*, toliau – *Norilsk Nickel)* ir *Umicore SA/NV* ginčija tam tikrų nikelio karbonato komponentų klasifikacijų kaip pavojingų medžiagų (toliau – ginčijamos klasifikacijos) teisėtumą; šios klasifikacijos iš pradžių buvo numatytos 1967 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos 67/548/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių pavojingų medžiagų klasifikavimą, pakavimą ir ženklinimą etiketėmis, suderinimo (OL L 196,

p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 1 t., p. 27) I priede, o vėliau įtrauktos į 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo, iš dalies keičiančio ir panaikinančio direktyvas 67/548/EEB bei 1999/45/EB ir iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 (OL L 353, p. 1) VI priedą.

2 Ginčijamos klasifikacijos buvo įtvirtintos 2008 m. rugpjūčio 21 d. Komisijos direktyva 2008/58/EB, kuria 30-ąjį kartą iš dalies keičiama ir su technikos pažanga derinama Direktyva 67/548/EEB (OL L 246, p. 1, toliau – ginčijama direktyva), ir pakartotos 2009 m. rugpjūčio 10 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 790/2009, iš dalies keičiančiame Reglamentą Nr. 1272/2008, siekiant jį suderinti su technikos ir mokslo pažanga (OL L 235, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas), kuris įsigaliojo 2009 m. rugsėjo 25 d. (toliau kartu – ginčijami aktai).

Teisinis pagrindas

EB ir ESV sutarčių nuostatos

3 Pagal EB 230 straipsnio ketvirtą pastraipą:

„Kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali tokiomis pačiomis sąlygomis pateikti ieškinį dėl jam skirto sprendimo arba sprendimo, kuris, nors ir būtų kitam asmeniui skirto reglamento ar sprendimo formos, yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs.“

4 SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatyta:

„Kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali pirmoje ir antrojoje pastraipose numatytomis sąlygomis pateikti ieškinį dėl jam skirtų aktų arba aktų, kurie yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susiję, ar dėl reglamentuojančio pobūdžio teisės aktų, tiesiogiai su juo susijusių ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinančių priemonių."

Direktyva 67/548

5 Direktyvoje 67/548, iš dalies pakeistoje, be kita ko, 1992 m. balandžio 30 d. Tarybos direktyva 92/32/EEB, septintą kartą iš dalies keičiančia Direktyvą 67/548 (OL L 154, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 11 t., p. 155), ir 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/121/EB, iš dalies keičiančia Direktyvą 67/548/EEB siekiant suderinti ją su Reglamentu (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančiu Europos cheminių medžiagų agentūrą (OL L 396, p. 851; klaidų ištaisymas OL L 396, 2007 5 29, p. 281), įtvirtinamos taisyklės dėl tiekimo rinkai tam tikrų „medžiagų", kurios apibrėžiamos kaip „natūralūs arba gamybos procese gauti cheminiai elementai ir jų junginiai, įskaitant bet kokius priedus, reikalingus tų gaminių stabilumui (tvarumui) išlaikyti, ir bet kokias naudojamame procese atsirandančias priemaišas, bet išskyrus bet kokius tirpiklius, kurie gali būti atskiriami nepaveikiant medžiagos stabilumo ar nepakeičiant jos sudėties".

6 Šiuo tikslu Direktyvoje 67/548, kaip numatyta jos 4 straipsnio 1 dalyje, medžiagos klasifikuojamos esminių savybių pagrindu pagal jos 2 straipsnio 2 dalyje nustatytas kategorijas. Medžiagą klasifikavus kaip šios direktyvos I priedo „pavojingą" medžiagą, reikalaujama, kad prieš ją pateikiant į rinką jos pakuotė būtų atitinkamai privalomai

paženklinta, nurodant, be kita ko, pavojingumo, susijusio su tos medžiagos naudojimu, simbolius bei standartines frazes, nurodančias specialius rizikos faktorius, atsirandančius dėl pavojų, susijusių su medžiagos naudojimu, ir susijusias su patarimais dėl saugaus medžiagos naudojimo.

7 Pagal iki priimant Reglamento Nr. 1272/2008 55 straipsnio 2 dalį galiojusios Direktyvos 67/548 redakcijos 4 straipsnio 3 dalį:

„I priede pateikiamas pagal [šio straipsnio] 1 ir 2 dalyse nurodytus principus suklasifikuotų medžiagų sąrašas, kartu nurodant jų suderintą klasifikavimą ir ženklinimą. Sprendimas įtraukti medžiagą į I priedą [kuriame pateikiamas pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis suklasifikuotų medžiagų sąrašas] kartu su [jų] suderintu klasifikavimu ir ženklinimu priimamas [šios direktyvos] 29 straipsnyje nustatyta tvarka."

8 Direktyvos 67/548 4 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad „medžiagų ir preparatų klasifikavimo ir ženklinimo bendrieji principai taikomi pagal VI priede pateikiamus kriterijus, išskyrus tuos atvejus, kai atskirose direktyvose pavojingiems preparatams konkrečiai nurodomi priešingi reikalavimai."

9 Direktyvos 67/548 VI priedo 1.2 skirsnyje nurodoma:

„Šis priedas nustato bendruosius principus, reguliuojančius medžiagų ir preparatų, nurodytų šios direktyvos 4 straipsnyje, <...> klasifikavimą ir ženklinimą.

Jis skirtas visiems (gamintojams, importuotojams, nacionalinėms valdžios institucijoms), susiduriantiems su pavojingų medžiagų ir preparatų klasifikavimo ir ženklinimo metodais.“

10 Direktyvos 67/548 VI priedo 4.1.2 skirsnyje numatyta:

„Jei gamintojas, prekybininkas ar importuotojas turi informacijos, rodančios, kad medžiaga turėtų būti klasifikuojama ir ženklinama pagal 4.2.1, 4.2.2 ar 4.2.3 skirsnio kriterijus, jis laikinai paženklina medžiagą pagal šiuos kriterijus remdamasis kompetentingo asmens įrodymų vertinimu.“

11 Pagal Direktyvos 67/548 VI priedo 4.1.3 skirsnį „gamintojas, prekybininkas ar importuotojas vienai iš valstybių narių, kurioje ši medžiaga pateikiama į rinką, turi kaip galima greičiau pateikti dokumentą, apibendrinantį visą reikalingą informaciją“.

12 Direktyvos 67/548 VI priedo 4.1.4 skirsnyje patikslinama:

„Be to, gamintojas, prekybininkas ar importuotojas, kurie turi naujų duomenų, reikalingų medžiagai klasifikuoti ir ženklinti pagal kriterijus, nurodytus 4.2.1, 4.2.2 ar 4.2.3 skirsnyje, šiuos duomenis kuo greičiau pateikia vienai iš valstybių narių, kurioje ši medžiaga yra pateikiama į rinką.“

13 Direktyvos 67/548 VI priedo 4.1.5 skirsnis išdėstytas taip:

„Kad Bendrijos suderinta klasifikacija pagal šios direktyvos 28 straipsnyje apibrėžtą procedūrą būtų parengta kaip galima greičiau, valstybės narės, turinčios gamintojo ar ne gamintojo pateiktą atitinkamą informaciją, patvirtinančią medžiagų klasifikavimą pagal vieną iš šių kategorijų, privalo tokią informaciją kartu su pasiūlymais dėl klasifikavimo ir ženklinimo kuo greičiau persiųsti Komisijai.

Gautus pasiūlymus dėl klasifikavimo ir ženklinimo Komisija siunčia kitoms valstybėms narėms. Kiekviena valstybė narė gali kreiptis į Komisiją dėl jos gautos informacijos.

<…>“

Direktyvos 67/548 derinimo su technine pažanga tvarka

14 Pagal Direktyvos 67/548 28 straipsnį pataisos, reikalingos jos priedams suderinti su technine pažanga, priimamos 29 straipsnyje numatyta tvarka. Taikant šią tvarką, pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką (OL L 184, p. 23; 2004 m.

specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 124), 5 straipsnio 1 dalį, skaitomą kartu su 2003 m. balandžio 14 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 807/2003, suderinančio su Sprendimu 1999/468 nuostatas, susijusias su komitetais, padedančiais Komisijai naudotis savo įgyvendinimo įgaliojimais, nustatytais Tarybos dokumentuose, priimtuose vadovaujantis konsultavimosi tvarka (balsų vieningumu) (OL L 122, p. 36; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 335), III priedo 1 punktu, Europos Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas komitetas, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas. Pagal minėto sprendimo 5 straipsnio 3 dalį Komisija patvirtina numatytas priemones, jeigu jos atitinka komiteto nuomonę. Tačiau šio sprendimo 5 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad kai numatytos priemonės neatitinka komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškiama, kreipiamasi į Europos Sąjungos Tarybą ir apie tai informuojamas Europos Parlamentas.

Dalinis Direktyvos 67/548 panaikinimas, pataisymas ir pakeitimas Reglamentu Nr. 1272/2008

15 Direktyva 67/548 buvo iš dalies panaikinta, pataisyta ir pakeista Reglamentu Nr. 1272/2008, kuris įsigaliojo 2009 m. sausio 20 d. Šiuo reglamentu siekiama, be kita ko, įgyvendinti Jungtinių Tautų parengtą Pasauliniu mastu suderintą cheminių medžiagų klasifikavimo ir ženklinimo sistemą (Reglamento Nr. 1272/2008 5–8 konstatuojamosios dalys).

16 Nors Reglamento Nr. 1272/2008 55 straipsnio 11 dalyje nurodyta, kad „[Direktyvos 67/548] I priedas išbraukiamas“, šio reglamento įsigaliojimo momentu jo VI priede nebuvo ginčijamų klasifikacijų, kurių priėmimo procedūra labai užsitęsė, o buvo tik klasifikacijos, įtvirtintos atliekant ankstesnius Direktyvos 67/548 derinimus su technine pažanga, įskaitant numatytąsias 2004 m. balandžio 29 d. Komisijos direktyvoje

2004/73/EB, dvidešimt devintą kartą derinančioje su technikos pažanga Direktyvą 67/548 (OL L 152, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 34 t., p. 448).

17 Šiuo tikslu Reglamento Nr. 1272/2008 53 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„Siekiant visapusiškai atsižvelgti į darbą ir patirtį Direktyvos 67/548 <...> srityje, įskaitant konkrečių [minėtos direktyvos] I priede išvardytų cheminių medžiagų klasifikavimą ir ženklinimą, visos galiojančios suderintos klasifikacijos turėtų būti konvertuotos į naujas suderintas klasifikacijas naudojant naujus kriterijus. Be to, atsižvelgiant į tai, kad šio reglamento taikymas yra atidėtas, o suderintos klasifikacijos, remiantis Direktyvoje 67/548 <...> nustatytais kriterijais, yra tinkamos cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimui pereinamuoju laikotarpiu, visos galiojančios suderintos klasifikacijos be pakeitimų turėtų būti taip pat perkeltos į šio reglamento priedą. Siekiant visus būsimus klasifikacijų derinimus atlikti pagal šį reglamentą, reikėtų vengti suderintų tos pačios cheminės medžiagos klasifikacijų pagal galiojančius ir naujus kriterijus neatitikimų."

18 Reglamento Nr. 1272/2008 36 straipsnyje „Cheminių medžiagų suderinto klasifikavimo ir ženklinimo nustatymas", be kita ko, numatyta:

„1. Cheminei medžiagai, atitinkančiai I priede nustatytus toliau nurodytų pavojų kriterijus, paprastai taikomi klasifikavimo ir ženklinimo derinimo reikalavimai pagal 39 [37] straipsnį:

a) kvėpavimo takų jautrinimas, 1 kategorija (I priedo 3.4 skirsnis);

b) mutageninis poveikis lytinėms ląstelėms, 1A, 1B arba 2 kategorija (I priedo 3.5 skirsnis);

c) kancerogeniškumas, 1A, 1B arba 2 kategorija (I priedo 3.6 skirsnis);

d) toksinis poveikis reprodukcijai, 1A, 1B arba 2 kategorija (I priedo 3.7 skirsnis).

<…>“

19 Pagal Reglamento Nr. 1272/2008 37 straipsnį „Cheminių medžiagų klasifikavimo ir ženklinimo derinimo tvarka“:

„1. Valstybės narės kompetentinga institucija gali pateikti Agentūrai pasiūlymą dėl cheminių medžiagų suderinto klasifikavimo ir ženklinimo bei tam tikrais atvejais dėl konkrečių ribinių koncentracijų ar m faktorių, arba pasiūlymą dėl jų patikslinimo [peržiūrėjimo].

<…>

2. Cheminės medžiagos gamintojas, importuotojas ar tolesnis naudotojas gali pateikti Agentūrai pasiūlymą dėl tos cheminės medžiagos suderinto klasifikavimo ir ženklinimo ir tam tikrais atvejais pasiūlymą dėl konkrečių ribinių koncentracijų ar m faktorių, jeigu VI priedo 3 dalyje nėra įrašo apie tą cheminę medžiagą, susijusio su tame pasiūlyme nurodyta pavojingumo klase arba diferenciacija.

<…>

4. Agentūros Rizikos vertinimo komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 76 straipsnio 1 dalies c punktą, priima nuomonę dėl pagal 1 arba 2 dalį pateikto pasiūlymo per 18 mėnesių nuo pasiūlymo gavimo datos, suteikdamas galimybę suinteresuotoms šalims pateikti pastabas. Šią nuomonę ir visas pastabas Agentūra perduoda Komisijai.

5. Jeigu Komisija nustato, kad tikslinga suderinti atitinkamos cheminės medžiagos klasifikaciją ir ženklinimą, ji nepagrįstai nedelsdama pateikia sprendimo projektą dėl tos cheminės medžiagos kartu su atitinkamais klasifikacijos bei ženklinimo elementais, o tam tikrais atvejais – ir su konkrečiomis ribinėmis koncentracijomis arba m faktoriais, įtraukimo į I priedo 3 dalies 3.1 lentelę.

Laikantis tų pačių sąlygų, iki 2015 m. gegužės 31 d. atitinkamas įrašas įtraukiamas į VI priedo 3 dalies 3.2 lentelę.

Ši priemonė, kuria siekiama iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, tvirtinama pagal 54 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu. <…>

6. Gamintojai, importuotojai ir tolesni naudotojai, turintys naujos informacijos, dėl kurios gali prireikti keisti VI priedo 3 dalyje nurodytos cheminės medžiagos suderintą klasifikaciją ir ženklinimo elementus <...>, pateikia pasiūlymą vienos iš valstybių narių, kurioje ši cheminė medžiaga tiekiama rinkai, kompetentingai institucijai.“

20 Pagal Reglamento Nr. 1272/2008 53 straipsnį „Derinimas su technikos ir mokslo pažanga“:

„1. Komisija gali tikslinti bei derinti su technikos ir mokslo pažanga <...> I–VII priedus, įskaitant deramą atsižvelgimą į tolesnius [Pasauliniu mastu suderintos cheminių medžiagų klasifikavimo ir ženklinimo sistemos] pokyčius <...>. Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, tvirtinamos pagal 54 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu. <...>“

21 Pagal Reglamento Nr. 1272/2008 54 straipsnį „Komiteto procedūra“:

„1. Komisijai padeda Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 133 straipsniu įsteigtas komitetas.

<…>

3. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468 <...> 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

<…>“

22 Sprendimo 1999/468, iš dalies pakeisto 2006 m. liepos 17 d. Tarybos sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, p. 11), 5a straipsnyje įtvirtinta „reguliavimo procedūra su

tikrinimu“, kurią taikant, pagal šio straipsnio 1 dalį „Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas Reguliavimo procedūros su tikrinimu komitetas, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas“. Pagal šio sprendimo 5a straipsnio 3 dalį, jei numatytos priemonės atitinka komiteto nuomonę, Komisija nedelsdama pateikia priemonių projektą Tarybai ir Europos Parlamentui tikrinti ir, tik jei praėjus trijų mėnesių laikotarpiui Europos Parlamentas ir Taryba nepaprieštarauja priemonių projektui, Komisija gali priemones priimti. Šio sprendimo 5a straipsnio 4 dalyje numatyta, kad jei numatytos priemonės neatitinka komiteto nuomonės arba jei nuomonė nepateikiama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi, ir tuo pačiu metu perduoda jį Europos Parlamentui.

Reglamentas (EEB) Nr. 793/93 ir Reglamentas (EB) Nr. 1907/2006

23 Iš dalies pakeisto 1993 m. kovo 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 793/93 dėl esančių medžiagų rizikos įvertinimo ir kontrolės (OL L 84, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 212) 4 konstatuojamojoje dalyje numatytas įsipareigojimų pasidalijimas ir koordinavimas tarp valstybių narių, Komisijos ir pramonininkų siekiant įvertinti riziką, kurią kelia šių pramonininkų gaminamos, importuojamos ir (arba) naudojamos medžiagos. Todėl šio reglamento 3 ir 4 straipsniuose numatyta tokių medžiagų gamintojų ir importuotojų pareiga pateikti atitinkamus duomenis, atsižvelgiant į gamybos ir importo apimtis.

24 Pagal Reglamento Nr. 793/93 8 straipsnio 1 dalį Komisija rengia medžiagų, kurių keliamą riziką būtina vertinti prioritetine tvarka, sąrašus. Siekiant įvertinti tokią riziką žmogui ir aplinkai, kiekvienos iš šių medžiagų atveju kompetentinga valstybės narės institucija paskiriama kaip pranešėja (Reglamento Nr. 793/93 10 straipsnio 1–3 dalys).

25 Šiuo atžvilgiu Reglamento Nr. 793/93 9 straipsnyje, 10 straipsnio 2 dalyje ir 12 straipsnyje numatyta gamintojų ir importuotojų pareiga prireikus pateikti papildomos informacijos arba atlikti tyrimus tam, kad būtų gauti trūkstami duomenys keliamai rizikai įvertinti. Šio reglamento 12 straipsnio 3 dalyje numatytomis sąlygomis tyrimus gali atlikti vienas arba daugiau gamintojų arba importuotojų, veikdami kitų suinteresuotų gamintojų arba importuotojų vardu. Be to, pagal to paties reglamento 9 straipsnio 3 dalį gamintojai ir importuotojai, pateikdami tinkamą pagrindimą, gali prašyti pranešėjo, kad būtų atleisti nuo kai kurių arba visų papildomų tyrimų, remiantis tuo, kad atitinkama informacijos dalis arba nėra būtina vertinant keliamą riziką, arba jos neįmanoma gauti. Jie gali taip pat reikalauti ilgesnio laikotarpio, jeigu to reikalauja aplinkybės.

26 Atlikęs keliamos rizikos įvertinimą tam tikrais atvejais pranešėjas gali pasiūlyti strategiją ir priemones, kaip sumažinti nustatytą riziką (Reglamento Nr. 793/93 10 straipsnio 3 dalis). Remdamasi pranešėjo pateiktu rizikos įvertinimu ir rekomenduotina strategija, Komisija pateikia pasiūlymą dėl prioritetinių medžiagų rizikos įvertinimo rezultatų ir, jei būtina, rekomendaciją dėl atitinkamos strategijos, kaip apriboti tokią riziką, tam, kad jie būtų patvirtinti taikant Reglamento Nr. 793/93 15 straipsnyje nurodytą Komiteto procedūrą. Remdamasi taip patvirtintais rizikos įvertinimu ir rekomenduota strategija, Komisija nusprendžia, jei būtina, pasiūlyti Bendrijos priemones pagal iš dalies pakeistą 1976 m. liepos 27 d. Tarybos direktyvą 76/769/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tam tikrų pavojingų medžiagų ir preparatų pardavimo ir naudojimo apribojimais, suderinimo (OL L 262, p. 201; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 3 t., p. 317) arba kitus galiojančius atitinkamus Bendrijos aktus (Reglamento Nr. 793/93 11 straipsnio 1–3 dalys).

27 Reglamentas Nr. 793/93 buvo panaikintas ir pakeistas 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų

registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančiu Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiančiu Direktyvą 1999/45 bei panaikinančiu Reglamentą Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Direktyvą 76/769 ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, p. 1; klaidų ištaisymas OL L 136, p. 3, toliau – REACH reglamentas).

28 Pagal REACH reglamento 1 straipsnio 1 dalį šiuo reglamentu, be kita ko, siekiama užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį. Šiuo tikslu jame numatytos nuostatos dėl 3 straipsnyje apibrėžtų cheminių medžiagų ir preparatų, kurios taikomos tokių medžiagų – atskirų ar esančių preparatų ar gaminių sudėtyje, – gamybai, tiekimui rinkai ar naudojimui (REACH reglamento 1 straipsnio 2 dalis). Taigi pagal REACH reglamento 1 straipsnio 3 dalį šis reglamentas grindžiamas principu, pagal kurį gamintojams, importuotojams ir tolesniems naudotojams tenka atsakomybė užtikrinti, kad jų gaminamos, tiekiamos rinkai ar naudojamos cheminės medžiagos neturi neigiamo poveikio žmonių sveikatai arba aplinkai, bei atsargumo principu.

29 Atsižvelgiant į REACH reglamento 5 straipsnyje įtvirtintą taisyklę „Nėra duomenų, nėra rinkos“ ir šio reglamento 6 bei 7 straipsniuose numatytas pareigas, gamintojas arba importuotojas, per metus pagaminantis arba importuojantis ne mažiau kaip 1 toną cheminės medžiagos, turi pranešti Europos cheminių medžiagų agentūrai (ECHA) apie tokią medžiagą ir ją įregistruoti. Šiuo atžvilgiu pagal REACH reglamento 10 ir 13 straipsnius, jie turi pateikti išsamią techninę dokumentaciją, kurioje būtų informacija apie atitinkamą cheminę medžiagą, įskaitant apie jos gamybą ir naudojimą, jos klasifikaciją ir savybes, kurios prireikus turi būti įrodomos atitinkamais bandymais arba atitinkamų tyrimų rezultatais.

Faktinės bylos aplinkybės

Ieškovės ir atitinkamos medžiagos

30 Viena iš ieškovių, *Norilsk Nickel*, yra pagal Suomijos teisę įsteigta bendrovė, gaminanti nikelio hidroksikarbonatą bei tarpinius ir galutinius produktus, kurių sudėtyje yra nikelio, kaip antai katodus, plokšteles ir nikelio druskas. Teisė ją kontroliuoti priklauso pagal Rusijos teisę įsteigtai bendrovei *OJSC Mining and Metallurgical Company Norilsk Nickel*, kuri yra viena iš pagrindinių pasaulyje nikelio gamintojų. Kita ieškovė, *Umicore*, yra pagal Belgijos teisę įsteigta bendrovė, iš trečiųjų šalių į Belgiją importuojanti nikelio junginius, tarp jų – nikelio hidroksikarbonatą.

31 Ginčijamos klasifikacijos apima keturių nikelio karbonato junginių grupę, t. y. nikelio hidroksikarbonatą, gryną nikelio karbonatą ir kitus du nikelio junginius, kurių sudėtyje yra nikelio ir kurie sudaro nikelio druską (toliau – nikelio karbonatai). Labiausiai prekiaujama medžiaga yra nikelio hidroksikarbonatas, dar žinomas kaip „bazinis nikelio karbonatas“ arba „anglies rūgšties nikelio druska“.

Nikelio karbonatų keliamos rizikos vertinimo procedūra

32 Priimdama 2000 m. spalio 25 d. Reglamentą (EB) Nr. 2364/2000 dėl pagal Tarybos reglamentą Nr. 793/93 numatyto ketvirto prioritetinių medžiagų sąrašo (OL L 273, p. 5;

2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 233) 2000 m. Komisija įtraukė gryną nikelio karbonatą į ketvirtąjį prioritetinių medžiagų sąrašą. Danijos aplinkos apsaugos agentūra (*Danish Environmental Protection Agency*, toliau – DEPA) buvo paskirta pranešėja tam, kad įvertintų šios medžiagos keliamą riziką. Po diskusijų dėl nikelio karbonato keliamos rizikos, buvo nuspręsta vertinti keturis junginius, priklausančius nikelio karbonatų grupei. Tuo metu pagrindinės nikelio karbonatų gamintojos Europoje buvo: pirma, *OMG Harjavalta* (toliau – OMG), kurios veiklą nikelio sektoriuje vėliau perėmė viena iš ieškovių *Norilsk Nickel*, antra, *Pharmacie centrale de France SA* (toliau – PCF) ir, trečia, *Königswarter & Ebell GmbH* (toliau – *Königswarter*). Be to, kita ieškovė, *Umicore*, importavo nikelio karbonatus į Belgiją. OMG buvo įgaliota kitų bendrovių vardu bendradarbiauti su DEPA vertinant nikelio karbonatų keliamą riziką pagal atitinkamas Reglamento Nr. 793/93 nuostatas.

33 2002 m. lapkričio 20 d. OMG pranešė DEPA apie nikelio hidroksikarbonato toksiškumą žmogui duomenų nebuvimą ir apie ketinimą prašyti taikyti išimtį pagal Reglamento Nr. 793/93 9 straipsnio 3 dalį (žr. 25 punktą).

34 Remdamosi Reglamento Nr. 793/93 9 straipsnio 3 dalimi, 2003 m. gegužės 27 d. OMG, PCF, *Königswarter* ir *Umicore* pateikė DEPA prašymą atleisti nuo pareigos atlikti tam tikrus tyrimus ir pateikti informaciją apie nikelio hidroksikarbonato toksiškumą žmonių sveikatai ir aplinkai (toliau – deklaracija dėl išimties).

Procedūra, per kurią nustatytos ginčijamos klasifikacijos

35 2004 m. balandžio 16 d. DEPA Europos cheminių medžiagų biurui (toliau – ECB), t. y. Komisijos įstaigai, kuri turėjo savo buveinę Isproje (Italija) ir kurią pakeitė ECHA, ir Pavojingų medžiagų klasifikavimo ir ženklinimo techniniam komitetui (toliau – KŽTK) pateikė formalų pasiūlymą peržiūrėti nikelio karbonatų klasifikaciją pagal Direktyvą 67/548.

36 Per 2004 m. balandžio 20 ir 21 d. susitikimą ekspertų, kurių specializacija – kancerogeninės, mutageninės ir toksiškos reprodukcijai medžiagos, darbo grupė diskutavo dėl siūlomos klasifikacijos tiek, kiek ji buvo susijusi su kancerogenine ir mutagenine rizika.

37 KŽTK klasifikacijos pasiūlymą aptarė per 2004 m. gegužės 12–14 d. ir 2004 m. rugsėjo 21–24 d. vykusius susitikimus. Per 2004 m. rugsėjo 21–24 d. vykusį susitikimą buvo nuspręsta rekomenduoti pasiūlymą dėl peržiūrėtos nikelio karbonatų klasifikacijos ir įtraukti jį į Komisijai pateiktiną direktyvos, kuria 30-ąjį kartą su technikos pažanga derinama Direktyva 67/548, pasiūlymo projektą.

38 2005 m. lapkričio mėn. DEPA pakartojo pasiūlymą dėl peržiūrėtos nikelio karbonatų klasifikacijos pagal Direktyvą 67/548, pirma, ataskaitos dėl nikelio karbonatų keliamo pavojaus įvertinimo projekte ir, antra, ataskaitos dėl nikelio ir nikelio junginių keliamos rizikos įvertinimo projekte, kuriame, be kita ko, nurodyta, kad nikelio karbonatų

priskyrimas 3 mutageninių medžiagų kategorijai (frazė R 68) buvo „grindžiama deklaracija dėl išimties“.

39 Remdamasis 2004 m. rugsėjo mėn. KŽTK rekomendacija, komitetas, kaip apibrėžtas Direktyvos 67/548 29 straipsnyje, skaitomame kartu su Sprendimo 1999/468 5 straipsnio 1 dalimi ir Reglamento Nr. 807/2003 III priedo 1 punktu, (žr. 14 punktą), per 2007 m. lapkričio 16 d. vykusį susitikimą pritarė direktyvos, kuria 30-ąjį kartą su technikos pažanga derinama Direktyva 67/548, pasiūlymui, kuriame pakartotas pasiūlymas dėl peržiūrėtos nikelio karbonatų klasifikacijos.

40 2007 m. kovo mėn. apie šį pasiūlymo projektą buvo pranešta Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) Techninių prekybos kliūčių komitetui (toliau – TPK komitetas). 2007 m. lapkričio 7 d. Komisija raštu atsakė į trečiųjų šalių pateiktas pastabas. Po diskusijų, įvykusių per TPK komiteto susitikimą, 2007 m. lapkričio 9 d. Komisija nusprendė atidėti ginčijamos direktyvos priėmimą, kad jai galėtų būti raštu pateiktos kitos pastabos ir kad pasiūlymo projektas būtų antrą kartą išnagrinėtas TPK komitete. 2008 m. kovo 12 d. Komisija raštu atsakė į antrą kartą raštu pateiktas pastabas, o pasiūlymo projektas buvo iš naujo išnagrinėtas per 2008 m. kovo 19 d. vykusį susitikimą.

41 2008 m. rugpjūčio 21 d. Komisija priėmė ginčijamą direktyvą ir būtent pasiūlymą dėl peržiūrėtos nikelio karbonatų klasifikacijos pagal Direktyvos 67/548 28 ir 29 straipsniuose, skaitomuose kartu su Sprendimo 1999/468 5 straipsniu ir Reglamento Nr. 807/2003 III priedo 1 punktu, numatytą procedūrą (žr. 14 punktą).

42 Ginčijamos klasifikacijos, kurios numatytos ginčijamos direktyvos 1F priede, iš esmės atrodo taip:

„Indekso Nr.	Cheminės medžiagos pavadinimas	Klasifikacija	Ženklinimas
<…>	<…>	<…>	<…>
028-010-00-0	nikelio karbonatas; bazinis nikelio karbonatas; anglies rūgšties nikelio (2+) druska; <...> anglies rūgšties nikelio druska; <...> [μ-[karbonato(2-)-*O:O'*]]dihidroksitrinikelis; <...> [karbonato(2-)] tetrahidroksitrinikelis; <…>	Carc. Cat. 1; R49 Muta. Cat. 3; R68 Repr. Cat. 2; R61 T; R48/23 Xn; R20/22 Xi; R38 R42/43 N; R50-53	T; NR: 49-61-20/22-38-42/43-48/23-68-50/53S: 53-45-60-61
<…>	<…>	<…>	<…>“

43 2009 m. rugpjūčio 10 d. Komisija, remdamasi, be kita ko, Reglamento Nr. 1272/2008 53 straipsniu, priėmė ginčijamą reglamentą.

44 Ginčijamu reglamentu ginčijamos klasifikacijos buvo įtrauktos į Reglamento Nr. 1272/2008 VI priedą ir įsigaliojo 2009 m. rugsėjo 25 d.

45 Ginčijamo reglamento 1–3 konstatuojamosiose dalyse numatyta:

„1. Reglamento <...> Nr. 1272/2008 VI priedo 3 dalyje pateikti du pavojingų cheminių medžiagų suderintų klasifikacijų ir ženklinimo sąrašai. 3.1 lentelėje pateiktas pavojingų cheminių medžiagų suderintos klasifikacijos ir ženklinimo sąrašas, sudarytas remiantis Reglamento <...> Nr. 1272/2008 I priedo 2–5 dalyse nustatytais kriterijais. 3.2 lentelėje pateiktas pavojingų cheminių medžiagų suderintos klasifikacijos ir ženklinimo sąrašas, sudarytas remiantis <...> Direktyvos 67/548 <...> VI priede nustatytais kriterijais. Šiuos abu sąrašus reikia iš dalies pakeisti ir į juos įtraukti atnaujintas cheminių medžiagų, kurioms jau taikoma suderinta klasifikacija, klasifikacijas ir įtraukti naujas suderintas klasifikacijas. Be to, būtina išbraukti tam tikroms medžiagoms skirtus įrašus.

2. Siekiant atsižvelgti į neseniai priimtus Direktyvos 67/548 <...> I priedo pakeitimus, padarytus [ginčijama] direktyva <...>, ir 2009 m. sausio 15 d. Komisijos direktyva 2009/2/EB, 31-ąjį kartą iš dalies keičiančia ir su technikos pažanga derinančia Tarybos direktyvą 67/548/<...>, būtina iš dalies pakeisti Reglamento <...> Nr. 1272/2008 VI priedą. Šiomis priemonėmis tas priedas suderinamas su technikos ir mokslo pažanga pagal Reglamento <...> Nr. 1272/2008 53 straipsnį.

3. Reglamento <...> Nr. 1272/2008 53 konstatuojamojoje dalyje pabrėžiama, kad reikėtų visapusiškai atsižvelgti į darbą, atliktą įgyvendinant Direktyvą 67/548 <...>, ir įgytą patirtį, įskaitant konkrečių tos direktyvos I priede išvardytų cheminių medžiagų klasifikavimą ir ženklinimą."

46 Ginčijamo reglamento 1 straipsnyje, be kita ko, nustatyta:

„Reglamento <...> Nr. 1272/2008 VI priedo 3 dalis iš dalies keičiama taip:

3.1 lentelė iš dalies keičiama taip:

a) įrašai, atitinkantys I priede nurodytus įrašus, pakeičiami tame priede pateiktais įrašais;

b) II priede nurodyti įrašai įtraukiami 3.1 lentelėje nustatyta įrašų pateikimo tvarka;

<…>

3.2 lentelė iš dalies keičiama taip:

a) įrašai, atitinkantys IV priede nurodytus įrašus, pakeičiami tame priede pateiktais įrašais;

b) V priede nurodyti įrašai įtraukiami 3.2 lentelėje nustatyta įrašų pateikimo tvarka;

<…>“

47 Pagal ginčijamo reglamento 2 straipsnį:

„1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. 1 straipsnis taikomas nuo 2010 m. gruodžio 1 d.

3. Reglamento (EB) Nr. 1272/2008 su pakeitimais, padarytais šiuo reglamentu, VI priedo 3 dalyje nustatytas suderintas klasifikacijas galima pradėti taikyti iki 2010 m. gruodžio 1 d.“

48 Ginčijamos klasifikacijos, įtrauktos į ginčijamo reglamento I ir IV priedus, atrodo taip:

„I priedas

Indekso Nr.	Tarptautinė cheminė identifikacija	Klasifikacija		Ženklinimas	
		Pavojingumo klasės ir kategorijos kodas (-ai)	Pavojingumo frazės kodas (-ai)	Piktogramos, signalinio žodžio kodas (-ai)	Pavojingumo frazės kodas (-ai)
<…>	<…>	<…>	<…>	<…>	<…>

028-010-00-0	nickel carbonate; basic nickel carbonate; carbonic acid, nickel (2+) salt; <...> carbonic acid, nickel salt; <...>[μ-[carbonato (2-)-*O:O'*]] dihydroxy trinickel; <...> [carbonato(2-)] tetrahydroxytrinickel; <...>	Carc. 1A Muta. 2 Repr. 1B STOT RE 1 Acute Tox. 4 * Acute Tox. 4 * Skin Irrit. 2 Resp. Sens. 1 Skin Sens. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H350i H341 H360D*** H372** H332 H302 H315 H334 H317 H400 H410	GHS08 GHS07 GHS09 Dgr	H350i H341 H360D*** H372** H332 H302 H315 H334 H317 H410
<…>	<…>	<…>	<…>	<…>	<…>“

„IV priedas

Indekso Nr.	Tarptautinė cheminė identifikacija	Klasifikacija	Ženklinimas
<…>	<…>	<…>	<…>

028-010-00-0	nickel carbonate; basic nickel carbonate; carbonic acid, nickel (2+) salt; <...>carbonic acid, nickel salt; <...> [μ-[carbonato(2-)-O:O']] dihydroxy trinickel; <...> [carbonato(2-)] tetrahydroxytri-nickel; <...>	Carc. Cat. 1 ; R49 Muta. Cat. 3 ; R68 Repr. Cat. 2 ; R61 T ; R48/23 Xn ; R20/22 Xi ; R38 R42/43 N ; R50-53	T ; N R : 49-61-20/22-38-42/43-48/23-68-50/53 S : 53-45-60-61
<…>	<…>	<…>	<…>“

Procesas ir šalių reikalavimai

49 Ieškovės pareiškė šį ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas, toliau – Teismas) kanceliarija gavo 2008 m. gruodžio 5 dieną.

50 Asociacija *Nickel Institute*, Europos ir pasauliniu lygiu 24 nikelio gamintojų interesams atstovaujanti asociacija, pateikė prašymą įstoti į bylą ieškovių pusėje, kurį Teismo kanceliarija gavo 2009 m. kovo 18 dieną. 2009 m. balandžio 1 d. nutartimi Teismo trečiosios kolegijos pirmininkas leido jai įstoti į šią bylą.

51 2009 m. kovo 13 d. Teismo kanceliarija gavo Komisijos pagal Teismo procedūros reglamento 114 straipsnį pateiktą prieštaravimą dėl priimtinumo ir prašymą pripažinti, kad nėra reikalo priimti sprendimą pagal to paties reglamento 113 straipsnį. 2009 m. balandžio 29 d. ieškovės pateikė savo pastabas dėl šio prieštaravimo ir šio prašymo. 2009 m. gegužės 13 d. *Nickel Institute* pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą tik dėl priimtinumo klausimo.

52 Danijos Karalystė pateikė prašymą įstoti į šią bylą Komisijos pusėje, kurį Teismo kanceliarija gavo 2009 m. balandžio 6 dieną. 2009 m. birželio 17 d. nutartimi Teismo trečiosios kolegijos pirmininkas leido jai įstoti į šią bylą.

53 Ieškinyje ir savo pastabose, susijusiose su prieštaravimu dėl priimtinumo, ieškovės, palaikomos *Nickel Institute*, Teismo prašo:

— atmesti prieštaravimą dėl priimtinumo ir pripažinti ieškinį priimtinu,

— panaikinti ginčijamos direktyvos 1 F priedo lentelės įrašą, atitinkantį ginčijamas klasifikacijas (Indekso Nr. 028-010-00-0),

— panaikinti Komisijos „sprendimą“ grįsti ginčijamas klasifikacijas prašymu taikyti išimtį,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

54 Savo prieštaravime dėl priimtinumo Komisija Teismo prašo:

— visų pirma atmesti ieškinį dėl to, kad nebėra jo dalyko,

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, pripažinti ieškinį akivaizdžiai nepriimtinu,

— priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

55 2009 m. lapkričio 3 d. Teismo kanceliarijos gautame atsakyme į Teismo raštu pateiktą klausimą, ieškovės paprašė joms leisti pakeisti savo reikalavimus ir panaikinimo pagrindus taip, kad jie apimtų ir ginčijamame reglamente pakartotas ginčijamas klasifikacijas.

56 Savo prašyme leisti pakeisti reikalavimus ir panaikinimo pagrindus ieškovės, palaikomos *Nickel Institute*, Teismo iš esmės prašo:

— patenkinti jų prašymą leisti pakeisti reikalavimus ir panaikinimo pagrindus taip, kad jie apimtų ir ginčijamo reglamento I ir IV priedų lentelių įrašus, atitinkančius ginčijamas klasifikacijas (Indekso Nr. 028-010-00-0),

— atmesti prieštaravimą dėl priimtinumo,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

57 2009 m. lapkričio 9 d. Teismo kanceliarijos gautame Komisijos dokumente nurodyta, jog ji neprieštarauja dėl reikalavimų ir panaikinimo pagrindų pakeitimo, tačiau patikslinta, jog šis prašymas leisti pakeisti turėjo būti pateiktas iki pasibaigiant terminui pareikšti ieškinį dėl ginčijamo reglamento.

58 2009 m. lapkričio 19 d. laišku Teismo trečiosios kolegijos pirmininkas informavo ieškoves apie savo sprendimą leisti joms pakeisti reikalavimus ir panaikinimo pagrindus.

59 2009 m. gruodžio 21 d. Teismo kanceliarijos gautame atsakyme į Teismo raštu pateiktą klausimą ieškovės, palaikomos *Nickel Institute*, tvirtino, kad bet kuriuo atveju jų ieškinys priimtinas dėl 2009 m. gruodžio 1 d. įsigaliojusios SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos. Tą pačią dieną pateiktu pareiškimu Komisija ginčijo šią poziciją.

60 Taikydamas Procedūros reglamento 14 straipsnį bei išklausęs šalis pagal šio reglamento 51 straipsnį Teismas, Teismo pirmininko siūlymu, 2010 m. sausio 14 d. nusprendė perduoti bylą išplėstinės sudėties sprendžiančiam teismui (didžiajai kolegijai), kad šis priimtų sprendimą dėl prieštaravimo dėl priimtinumo.

Dėl teisės

61 Pagal Procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį, jei šalis prašo, Teismas gali priimti sprendimą dėl priimtinumo, nenagrinėjęs bylos iš esmės. Pagal šio straipsnio 3 dalį, išskyrus atvejus, kai Teismas nusprendžia kitaip, likusi proceso dalis vyksta žodžiu.

62 Šiuo atveju Teismas mano, kad bylos dokumentuose yra pakankamai informacijos, todėl jis nusprendė sprendimą priimti nepradėdamas žodinės proceso dalies motyvuota nutartimi.

Dėl SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos taikymo

Šalių argumentai

63 Komisija mano, kad SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos paskutinė sakinio dalis šioje byloje netaikytina.

64 Iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad ieškinio priimtinumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į padėtį jo pateikimo momentu. Be to, jeigu SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa būtų taikoma iki 2009 m. gruodžio 1 d. pareikštiems ieškiniams, tai sukeltų savavališkų pasekmių atsižvelgiant į tai, ar Teismas priimtų sprendimą iki, ar po šios datos.

65 Komisija remdamasi tuo daro išvadą, kad SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa taikoma tik po 2009 m. lapkričio 30 d. pareikštiems ieškiniams. Kadangi nagrinėjamu atveju ieškinys buvo pareikštas 2008 m. gruodžio 5 d., o prašymas leisti pakeisti reikalavimus ir panaikinimo pagrindus pateiktas iki 2009 m. gruodžio 1 d., šiai bylai SESV 263 straipsnis jokios reikšmės neturi.

66 Ieškovės, palaikomos *Nickel Institute*, teigia, kad SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytos priimtinumo sąlygos taikomos visoms Lisabonos sutarties įsigaliojimo dieną, t. y. 2009 m. gruodžio 1 d., Teismo nagrinėjamoms byloms.

Teismo vertinimas

67 Visų pirma dėl ginčijamo reglamento reikia pastebėti, kad ieškinio pareiškimo terminas pagal EB 230 straipsnio penktą pastraipą pasibaigė 2009 m. lapkričio 30 d., t. y. dar galiojant EB sutarčiai, ir kad ieškovės savo prašymą leisti pakeisti jų reikalavimus ir panaikinimo pagrindus pateikė iki šios datos. SESV 263 straipsnio įsigaliojimo dieną, t. y. 2009 m. gruodžio 1 d., bet koks galimas prašymas panaikinti ginčijamą reglamentą bet kuriuo atveju būtų buvęs nepriimtinas dėl jo šeštoje pastraipoje, kurioje pakartojamos EB 230 straipsnio penktos pastraipos nuostatos, numatyto ieškinio pateikimo termino nesilaikymo. Be to, tai juo labiau *mutatis mutandis* taikoma ir 2008 m. gruodžio 5 d. pateiktam prašymui panaikinti ginčijamą direktyvą ir prašymui panaikinti tariamą „sprendimą“ grįsti ginčijamas klasifikacijas deklaracija dėl išimties.

68 Šalių nuomonės nesutampa dėl to, ar SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa, ypač jos paskutinė sakinio dalis, taikoma šioje byloje *ratione temporis*. Konkrečiai tariant, ieškovės, palaikomos *Nickel Institute*, teigia, kad toje pastraipoje numatytos pakeistos priimtinumo sąlygos dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų taikomos nedelsiant ir todėl jų prašymas iš dalies panaikinti ginčijamus aktus yra priimtinas, joms neprivalant įrodyti, kad ginčijamos klasifikacijos konkrečiai su jomis susijusios. Tačiau Komisija mano, kad ši nuostata šioje byloje netaikoma, nes ieškinių priimtinumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į ieškinio pateikimo momentu galiojusias priimtinumo sąlygas.

69 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad Sutartyje dėl ESV nenumatyta jokia speciali pereinamojo laikotarpio nuostata, kuria būtų reglamentuojamas atsakymas į klausimą, ar SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa taikoma 2009 m. gruodžio 1 d. nagrinėjamoms byloms, ar SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa taikoma 2009 m. gruodžio 1 d. nagrinėjamoms byloms.

70 Konkrečiai kalbant apie taisyklių, kuriose įtvirtintos privataus asmens Sąjungos teisme pareikšto ieškinio dėl panaikinimo priimtinumo sąlygos, taikymą laiko atžvilgiu, reikia pažymėti, kad iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, jog, pirma, vadovaujantis principu *adage tempus regit actum* (šiuo klausimu žr. 1971 m. liepos 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Henck*, 12/71, Rink. p. 743, p. 5), ieškinio priimtinumo klausimas turi būti sprendžiamas remiantis jo pateikimo dieną galiojusiomis taisyklėmis (1973 m. gegužės 8 d. Sprendimas *Campogrande prieš Komisiją*, 60/72, Rink. p. 489, 4 punktas; pagal analogiją šiuo klausimu taip pat žr. 2008 m. vasario 22 d. Teisingumo Teismo pirmininko Nutarties *Kozlowski*, C-66/08, neskelbiamos Rinkinyje, 7 punktą) ir, antra, ieškinio priimtinumo sąlygos vertinamos ieškinio pareiškimo momentu, t. y. kai pateikiamas ieškinio pareiškimas (2002 m. balandžio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 ir C-22/01, Rink. p. I-3439, 23 punktas; 2002 m. kovo 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Shaw ir Falla prieš Komisiją*, T-131/99, Rink. p. II-2023, 29 punktas ir 2008 m. liepos 9 d. Sprendimo *Alitalia prieš Komisiją*, T-301/01, Rink. p. II-1753, 37 punktas), kurio trūkumus pašalinti galima tik prieš pasibaigiant ieškinio

pareiškimo terminui (1984 m. lapkričio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bensider ir kt. prieš Komisiją*, 50/84, Rink. p. 3991, 8 punktas).

71 Priešingu atveju kiltų, be kita ko, savivalės vykdant teisingumą rizika, nes ieškinio priimtinumas priklausytų nuo Teismo galutinio sprendimo paskelbimo datos, kuri, beje, yra nežinoma (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 1981 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Salumi ir kt.*, 212/80–217/80, Rink. p. 2735, 14 punktą).

72 Nagrinėjamu atveju, ieškinio pareiškimo momentu, t. y. tuo momentu, kai buvo pateiktas ieškinio pareiškimas ir prašymas leisti pakeisti reikalavimus bei panaikinimo pagrindus, jo priimtinumo sąlygos buvo reglamentuojamos EB 230 straipsniu. Todėl, atsižvelgiant į šios nutarties 70 punkte primintą teismų praktiką, šio ieškinio priimtinumo klausimas turi būti sprendžiamas remiantis šiuo straipsniu. Be to, net darant prielaidą, kad SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa, ypač jos sakinio paskutinė dalis, galėjo šioje byloje suteikti ieškovėms teisę pareikšti ieškinį, kuri joms nesuteikta pagal EB 230 straipsnio ketvirtą pastraipą, į tokią teisę nebūtų galima atsižvelgti vertinant šio ieškinio priimtinumą, nes ieškinio pareiškimo terminas tiek pagal EB 230 straipsnio penktą pastraipą, tiek pagal SESV 263 straipsnio šeštą pastraipą buvo jau pasibaigęs 2009 m. gruodžio 1 d., t. y. SESV 263 straipsnio įsigaliojimo dieną.

73 Šio vertinimo nepaneigia teiginys, kad SESV 263 straipsnis priklauso procedūrinėms taisyklėms, kurių atžvilgiu teismo praktikoje pripažįstama, jog procedūrinės normos, skirtingai nei materialinės normos, paprastai laikomos taikytinomis visiems jų įsigaliojimo metu nagrinėjamoms byloms (71 punkte minėto Teisingumo Teismo sprendimo *Salumi ir kt.* 9 punktas; 2006 m. kovo 9 d. Sprendimo *Beemsterboer Coldstore Services*, C-293/04, Rink. p. I-2263, 19 punktas ir 2007 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dell'Orto*, C-467/05, Rink. p. I-5557, 48 punktas). Iš tikrųjų net pripažinus, kad jurisdikcijos klausimus reglamentuoja procedūrinės normos (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Dell'Orto* 49 punktą), reikia konstatuoti, kad, kaip matyti iš šios nutarties

70 ir 71 punktuose minėtos teismų praktikos, siekiant nustatyti taikytinas nuostatas, kuriomis remiantis turi būti vertinamas ieškinio, pareikšto dėl Sąjungos akto panaikinimo, priimtinumas, reikia taikyti principą *adage tempus regit actum*.

74 Iš to išplaukia, kad SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa šiam ieškiniui netaikoma.

75 Todėl šio ieškinio priimtinumą reikia nagrinėti atsižvelgiant į EB 230 straipsnio ketvirtą pastraipą.

Dėl šio ieškinio priimtinumo

Šalių argumentai

76 Grįsdama pagal Procedūros reglamento 113 ir 114 straipsnius pateiktą prieštaravimą dėl priimtinumo ir prašymą pripažinti, kad nėra reikalo priimti sprendimą, Komisija teigia, kad Direktyvos 67/548 I priedas, įskaitant ginčijamas klasifikacijas, kokios buvo įtrauktos ginčijama direktyva, panaikintas 2009 m. sausio 20 d. Reglamento Nr. 1272/2008 55 straipsnio 11 dalimi, dėl ko automatiškai tą pačią dieną buvo panaikinta ginčijama direktyva, kuria šis priedas buvo pakeistas ir kuri nebegalioja. Todėl prašymas iš dalies panaikinti ginčijamą direktyvą neteko dalyko, kaip tai suprantama pagal Procedūros reglamento 113 straipsnį.

77 Net darant prielaidą, kad taip nėra, Komisija mano, kad ginčijamuose aktuose numatytos ginčijamos klasifikacijos nesusijusios su ieškovėmis nei tiesiogiai, nei konkrečiai, kaip tai suprantama pagal EB 230 straipsnio ketvirtą pastraipą.

78 Galiausiai prašymas panaikinti tariamą Komisijos „sprendimą“ grįsti ginčijamas klasifikacijas deklaracija dėl išimties yra akivaizdžiai nepriimtinas, nes toks „sprendimas“ neegzistuoja. Net pripažįstant, kad jis egzistuoja, šis „sprendimas“ būtų ginčijamos direktyvos ir procedūros, per kurią ji buvo priimta ir kuriai vykstant Komisija pati atliko rizikos vertinimą, sudėtinė dalis.

79 Ieškovės, palaikomos *Nickel Institute*, mano, kad ginčijamuose aktuose numatytos klasifikacijos yra tiesiogiai ir konkrečiai su jomis susijusios, kaip tai suprantama pagal EB 230 straipsnio ketvirtą pastraipą.

80 Dėl konkrečios sąsajos kriterijaus ieškovės nurodo, kad, nepaisant ginčijamų klasifikacijų visuotinio taikymo, ginčijamos klasifikacijos su jomis susijusios konkrečiai dėl faktinės padėties, kuri jas išskiria iš visų kitų asmenų.

81 Pirma, kaip kitas dvi bendroves, pasirašiusias deklaraciją dėl išimties, ginčijamų aktų priėmimo momentu ieškoves buvo galima aiškiai nustatyti, ir taip jos sudarė apibrėžtą

ūkio subjektų grupę, kaip ji suprantama pagal teismo praktiką. Taip yra dėl to, kad ieškovės dalyvavo atliekant nikelio karbonatų keliamos rizikos vertinimą, kuria buvo grindžiamos ginčijamos klasifikacijos. Konkrečiai tariant, ši konkreti sąsaja išplaukia iš keturių bendrovių, pasirašiusių deklaraciją dėl išimties, kurią Komisija naudojo šiuo atžvilgiu, susitarimo.

82 Antra, vykstant rizikos vertinimo procedūrai ieškovėms, kaip atitinkamų medžiagų gamintojoms ir importuotojoms, buvo suteiktos specialios procedūrinės garantijos, t. y. tos, kurios suteikiamos pagal Reglamento Nr. 793/93 10 straipsnio 1 dalį. Pagal šio reglamento 9 straipsnio 1 dalį ir 12 straipsnį ieškovės privalėjo dalyvauti šioje procedūroje dėl to, kad prieš tai pranešė, jog gamino ir importavo nikelio karbonatus. Pripažįstama, kad aktas yra konkrečiai susijęs su asmeniu, jei asmuo dalyvavo procedūroje, per kurią jis buvo priimtas, ir jeigu taikomi teisės aktai jam suteikia tam tikrų procedūrinių garantijų. Pagal šias procedūrines garantijas ieškovės turėjo teisę, kad pranešėjas su jomis konsultuotųsi prieš nuspręsdamas, ar informacija arba bandymai būtini vertinant nikelio karbonatų keliamą riziką.

83 Ieškovių teigimu, šios procedūrinės garantijos taikomos ne tik rizikos vertinimo procedūrai, bet ir *de facto* procedūrai, per kurią ginčijama direktyva buvo priimta, atsižvelgiant į tai, kad ginčijamos klasifikacijos grindžiamos minėtu įvertinimu ir ypač deklaracija dėl išimties. Pagal Reglamento Nr. 793/93 11 straipsnio 3 dalį (žr. šios nutarties 26 punktą) Komisija privalo konsultuotis su pranešėju prieš priimdama bet kokį sprendimą taikyti priemones, skirtas nustatytai rizikai valdyti, ir jos gali apimti pasiūlymą pakeisti klasifikaciją. Savo ruožtu pranešėjas turi konsultuotis su suinteresuotais ūkio subjektais pagal šio reglamento 10 straipsnio 1 dalį. Todėl ieškovių procedūrinės garantijos vykstant rizikos vertinimo procedūrai yra sprendimo priėmimo procedūros, per kurią priimamas sprendimas dėl klasifikacijos, kaip antai tas, kuriuo grindžiama ginčijama direktyva, sudėtinė dalis, o dėl to jos yra individualizuojamos ginčijamų aktų atžvilgiu. Ieškovės patikslina, kad nesiremia specialiomis procedūrinėmis garantijomis pagal Direktyvą 67/548, todėl Komisijos nuoroda į

2005 m. gruodžio 14 d. Pirmosios instancijos teismo nutartį *Arizona Chemical ir kt. prieš Komisiją* (T-369/03, Rink. p. II-5839, 76 punktas) nėra tinkama. Be to, dėl ieškovių aktyvaus dalyvavimo per rizikos vertinimo procedūrą, remiantis Reglamento Nr. 793/93 10 straipsnio 1 dalimi ir 11 straipsnio 3 dalimi, jų padėtis labai skiriasi nuo ieškovių byloje, kurioje buvo priimta minėta nutartis, padėties.

84 Trečia, ginčijamos klasifikacijos yra konkrečiai susijusios su ieškovėmis, nes jas priimdama Komisija pažeidė jų procedūrines teises, kuriomis siekiama joms užtikrinti, kad jų pateikta informacija nebus naudojama kitiems tikslams nei tie, dėl kurių jos ją suteikė. Deklaracija dėl išimties buvo parengta specialiomis aplinkybėmis, pagal Reglamentą Nr. 793/93 vertinant riziką, kurią kelia nikelio karbonatai, o ne siekiant šiuos karbonatus klasifikuoti kaip pavojingas medžiagas. Konkrečiai tariant, toje deklaracijoje dėl išimties ieškovės nepripažino, kad egzistuoja mokslinio pobūdžio priežastys, pagrindžiančios „nepalankiausio scenarijaus“ taikymą nikelio sulfatui. Dėl to Komisija privalėjo konsultuotis ar bent išklausyti ieškoves prieš panaudodama deklaraciją dėl išimties kitiems tikslams nei tie, dėl kurių jis buvo pateiktas.

85 Ketvirta, ginčijami aktai paveikė *Norilsk Nickel*, kaip nikelio karbonatų pramonės atstovės, padėtį vykstant diskusijoms su pranešėju, DEPA ir Komisija. Iš tikrųjų *Norilsk Nickel* pirmtakė OMG, kaip svarbiausia gamintoja, paskirta kaip bendrovė, turinti atstovauti nikelio karbonatų pramonei per derybas su būtent DEPA ir ECB vertinant riziką pagal Reglamentą Nr. 793/93, ir atstovaudama privalo pateikti raštu pastabas, įskaitant deklaraciją dėl išimties, ir palaikyti glaudžius kontaktus su šiomis instancijomis. Iš to išplaukia, kad ginčijami aktai yra konkrečiai susiję su *Norilsk Nickel* dėl jos, kaip nikelio karbonatų pramonės atstovės bei DEPA ir Komisijos pašnekovės, padėties. Ieškovės, palaikomos *Nickel Institute*, ginčija Komisijos argumentą, kad *Norilsk Nickel* negali remtis 1988 m. vasario 2 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Kwekerij van*

der Kooy ir kt. prieš Komisiją (67/85, 68/85 ir 70/85, Rink. p. 219, 20–24 punktai) ir 1993 m. kovo 24 d. Sprendimu *CIRFS ir kt. prieš Komisiją* (C-313/90, Rink. p. I-1125, 29 ir 30 punktai) dėl to, kad ji nėra profesinė asociacija, nes šioje teismo praktikoje buvo labiau pabrėžiamas dalyvaujančios organizacijos, kaip derybininkės, vaidmuo, o ne jos teisinė forma. Šiuo atžvilgiu *Nickel Institute* priduria, kad nebūtų galėjusi atstovauti pramonei vertinant nikelio karbonatų keliamą riziką, nes pagal Reglamentą Nr. 793/93 reikalaujama, kad vertinant dalyvautų atitinkamų medžiagų gamintojai ir importuotojai.

86 Penkta, ginčijamos klasifikacijos yra konkrečiai susijusios su ieškovėmis dėl jų aktyvaus dalyvavimo nikelio karbonatų keliamos rizikos vertinimo procedūroje, per kurią iš karto buvo priimti ginčijami aktai, taigi ir ginčijamos klasifikacijos. Šiuo atžvilgiu šios klasifikacijos yra panašios į vykdomąsias priemones konkurencijos, dempingo ar valstybės pagalbos srityje, kurias gali ginčyti ūkio subjektas, aktyviai dalyvavęs procedūroje, per kurią šios priemonės buvo priimtos. Kaip ir šios priemonės, medžiagos klasifikacija pagal Direktyvą 67/548 nepriklauso vien nuo politinio sprendimo, kuriam priimti institucijos turi didelę diskreciją, bet turi būti nustatoma didžiąja dalimi remiantis apibrėžtais ir objektyviais svarstymais, be kita ko, atsižvelgiant į kriterijus ir mokslinio pobūdžio duomenis, detaliai numatytus minėtos direktyvos VI priede. Be to, nagrinėjamu atveju ieškovių padėtis buvo analogiška gamintojo, dalyvavusio tyrime, lėmusiame antidempingo reglamento priėmimą, padėčiai, nes jos aktyviai dalyvavo procedūroje, per kurią buvo priimtos ginčijamos klasifikacijos, pagrįstos būtent deklaracija dėl išimties.

87 Galiausiai ieškovės pastebi, kad 80–86 punktuose nurodyti argumentai *mutatis mutandis* taikomi ginčijamoms klasifikacijoms, kokios pakartotos ginčijamame reglamente, nes jos yra „mechaniško perkėlimo“ rezultatas ir identiškos numatytosioms ginčijamoje direktyvoje.

88 Kalbėdamos apie prašymą panaikinti „sprendimą“ grįsti ginčijamas klasifikacijas deklaracija dėl išimties, ieškovės, palaikomos *Nickel Institute*, tvirtina, kad būtent akto turinys, o ne jo forma leidžia nustatyti, ar jis sukelia teisines pasekmes, dėl kurių gali būti pareikštas ieškinys. Neginčytina, kad tam tikru momentu Komisija nusprendė klasifikuoti nikelio karbonatus vien remdamasi deklaracija dėl išimties. Iš tikrųjų grįsdama ginčijamas klasifikacijas Komisija nepateikė jokių duomenų ar įrodymų, susijusių su jos pačios atliktu nikelio karbonato savybių keliamos rizikos įvertinimu, nes vienintelis šiuo atžvilgiu svarbus elementas, t. y. tyrimas apie ūmų oralinį toksiškumą, jau buvo panaudotas nustatant ankstesnę nikelio karbonato klasifikaciją.

89 Be to, pasinaudodama deklaracija dėl išimties Komisija pažeidė teisėtų lūkesčių apsaugos principą. Iš tiesų ieškovės galėjo pagrįstai tikėtis, kad informacija, kurią jos pateikė pagal Reglamentą Nr. 793/93, nebus naudojama nepalankesnėms klasifikacijoms pagal Direktyvą 67/58 ir kad tam, jog klasifikuotų nikelio karbonatus, Komisija pati atliks šių medžiagų savybių keliamo pavojaus mokslinį vertinimą pagal šios direktyvos 4 straipsnį ir VI priedą.

90 Galiausiai, ieškovių teigimu, ginčijamas „sprendimas“ ne tik yra ginčijamos direktyvos sudėtinė dalis, bet ir sukelia savarankiškas teisines pasekmes. Taigi įmanoma, kad tretieji asmenys, kaip antai nikelio karbonatų naudotojai, gali siekti pripažinti ieškoves atsakingomis už neigiamas deklaracijos dėl išimties pasekmes vėlesnėms klasifikacijoms, įskaitant sukeltas kitų mažai tirpių nikelio komponentų.

91 Šiuo atžvilgiu *Nickel Institute* iš esmės pažymi, kad deklaracija dėl išimties sukėlė ir tebekelia rimtų pasekmių jos narėms įmonėms, nes jos panaudojimas paveikia kitas

nikelio medžiagas, kurias šios įmonės gamina, importuoja ar naudoja. Taigi būtent dėl šios deklaracijos ir ginčijamų klasifikacijų 2009 m. sausio 15 d. Komisijos direktyvoje 2009/2/EB, 31-ąjį kartą su technikos pažanga derinančioje Direktyvą 67/548/EB (OL 11, p. 6), nikelio hidroksikarbonatas, nikelio dihidroksidas ir šešiolika kitų mažai tirpių nikelio medžiagų buvo klasifikuotos kaip „įrodyti žmogaus kancerogenai“, neatlikus nepriklausomo jų savybių arba gebėjimo sukelti vėžį ar kitų atitinkamų šių medžiagų pasekmių žmogaus sveikatai vertinimo.

92 Galiausiai ieškovės, palaikomos *Nickel Institute*, ginčija faktą, kad jų ieškinys neteko dalyko, kai Reglamento Nr. 1272/2008 55 straipsnio 11 dalimi buvo panaikintas Direktyvos 67/548 I priedas.

Teismo vertinimas

— Dėl prašymo panaikinti tariamą „sprendimą“ grįsti ginčijamas klasifikacijas deklaracija dėl išimties priimtinumo

93 Kalbant apie ieškinio, kiek jis susijęs su tariamu „sprendimu“ grįsti ginčijamas klasifikacijas deklaracija dėl išimties, priimtinumą, pakanka konstatuoti, kad, kaip tvirtina ir Komisija, net darant prielaidą, jog toks „sprendimas“ egzistuoja, jis būtų tarpinis etapas arba parengiamojo pobūdžio aktas Direktyvos 67/548 derinimo su technine pažanga procedūroje, per kurią buvo priimtos šios klasifikacijos. Tačiau dėl tokio akto

per se negalima pareikšti ieškinio dėl panaikinimo pagal EB 230 straipsnį, nes jis nesukelia privalomų teisinių pasekmių, galinčių paveikti ieškovių interesus, aiškiai pakeičiant jų teisinę padėtį (šiuo klausimu žr. 2009 m. kovo 17 d. Teisingumo Teismo nutarties *Ayyanarsamy prieš Komisiją ir Vokietiją*, C-251/08 P, neskelbiamos Rinkinyje, 14 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką; 83 punkte minėtos Nutarties 2005 m. gruodžio 14 d. *Arizona Chemical ir kt. prieš Komisiją* 55 ir paskesnius punktus).

94 Iš tikrųjų galimas tokio parengiamojo akto, kuris sudaro parengiamąjį galutinio akto etapą, neteisėtumas turi būti nurodomas grindžiant ieškinį dėl šio galutinio akto (šiuo klausimu žr. 1981 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *IBM prieš Komisiją*, 60/81, Rink. p. 2639, 12 punktą). Todėl šio „sprendimo“ teisėtumas gali būti ginčijamas tik papildomai, grindžiant ieškinį dėl aktų, kuriais buvo baigta procedūra (šiuo klausimu žr. 2009 m. birželio 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Krcova prieš Teisingumo Teismą*, T-498/07 P, 55 ir 56 punktus), t. y. šiuo atveju dėl ginčijamų aktų.

95 Todėl reikia išnagrinėti, ar ginčijamuose aktuose numatytos ginčijamos klasifikacijos yra konkrečiai susijusios su ieškovėmis, kaip tai suprantama pagal EB 230 straipsnio ketvirtą pastraipą.

— Dėl prašymo iš dalies panaikinti ginčijamus aktus priimtinumo

96 Ginčijami aktai, įskaitant ginčijamas klasifikacijas, yra visuotinai taikomi, nes jie taikomi objektyviai apibrėžtoms situacijoms ir sukelia teisines pasekmes bendrai ir

abstrakčiai nurodytų asmenų kategorijai, t. y. bet kuriam fiziniam ar juridiniam asmeniui, gaminančiam ir (arba) parduodančiam atitinkamas medžiagas. Tačiau tai, jog tam tikras aktas dėl savo pobūdžio ir turinio yra visuotinai taikomas, nes taikomas visiems suinteresuotiems ūkio subjektams, nepaneigia to, kad su kai kuriais iš jų jis gali būti konkrečiai susijęs (2009 m. balandžio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sahlstedt ir kt. prieš Komisiją*, C-362/06 P, Rink. p. I-2903, 29 punktas; 2002 m. rugsėjo 10 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Japan Tobacco ir JT International prieš Parlamentą ir Tarybą*, T-223/01, Rink. p. II-3259, 29 punktas ir 2003 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Villiger Söhne prieš Tarybą*, T-154/02, Rink. p. II-1921, 40 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 1994 m. gegužės 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Codorníu prieš Tarybą*, C-309/89, Rink. p. I-1853, 19 punktą).

97 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad asmuo, kuriam nėra skirtas aktas, gali teigti, jog aktas yra konkrečiai su juo susijęs, kaip tai suprantama pagal EB 230 straipsnio ketvirtą pastraipą, tik jei šis aktas jį paveikia dėl tam tikrų jo ypatingų savybių ar faktinių aplinkybių, kurios jį išskiria iš kitų asmenų ir taip individualizuoja analogiškai asmeniui, kuriam yra skirtas sprendimas (1963 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Plaumann prieš Komisiją*, 25/62, Rink. p. 197, 223 punktas ir 2009 m. lapkričio 26 d. Teisingumo Teismo nutarties *Região autónoma dos Açores prieš Tarybą,* C-444/08 P, nepaskelbtas Rinkinyje, 36 punktas).

98 Be to, jei sprendimas paveikia grupę asmenų, kurie buvo nustatyti arba kuriuos buvo galima nustatyti priimant šį aktą dėl šios grupės nariams būdingų kriterijų, šis aktas gali būti konkrečiai susijęs su šiais asmenimis tiek, kiek jie sudaro apibrėžtą ūkio subjektų grupę (2006 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją*, C-182/03 ir C-217/03, Rink. p. I-5479, 60 punktas; 2008 m. kovo 13 d. Sprendimo *Komisija prieš Infront WM*, C-125/06 P, Rink. p. I-1451, 71 punktas ir 96 punkte minėto Sprendimo *Sahlstedt ir kt. prieš Komisiją* 30 punktas).

99 Tačiau galimybė daugiau ar mažiau tiksliai nustatyti teisės subjektų, kuriems taikoma priemonė, skaičių ar net tapatybę, visiškai nereiškia, kad ši priemonė turi būti laikoma konkrečiai susijusia su šiais subjektais, kai akivaizdu, jog nagrinėjama priemonė taikoma atsižvelgiant į joje apibrėžtas objektyvias teisines ar faktines aplinkybes (96 punkte minėto Sprendimo *Sahlstedt ir kt. prieš Komisiją* 31 punktas; 2008 m. balandžio 8 d. Teisingumo teismo nutarties *Saint-Gobain Glass Deutschland prieš Komisiją*, C-503/07 P, Rink. p. I-2217, 70 punktas).

100 Būtent atsižvelgiant į šiuos principus reikia nagrinėti prašymo panaikinti ginčijamus aktus priimtinumą.

101 Grįsdamos savo teiginį, kad ginčijamos klasifikacijos yra konkrečiai su jomis susijusios, ieškovės iš esmės teigia, pirma, kad jos kartu su kitomis dviem nikelio karbonatais prekiaujančiomis bendrovėmis sudaro apibrėžtą grupę ūkio subjektų, kurie, remdamiesi bendru susitarimu, per rizikos vertinimo procedūrą pagal Reglamentą Nr. 793/93 kartu pateikė deklaraciją dėl išimties, kurios turiniu Komisija neteisėtai pasinaudojo priimdama ginčijamas klasifikacijas. Antra, ieškovės pagal minėtą reglamentą turi specialių procedūrinių garantijų, taikomų *de facto* procedūrai, per kurią buvo priimta ginčijama direktyva. Trečia, Komisija pažeidė ieškovių procedūrines teises, ypač jų teisę būti išklausytoms, nes su jomis nesitarė prieš panaudodama deklaraciją dėl išimties kitiems tikslams nei tie, dėl kurių ji buvo pateikta. Ketvirta, *Norilsk Nickel* individualizuojama dėl savo, kaip nikelio karbonatų pramonės atstovės, statuso vedant derybas su DEPA ir ECB dėl šių medžiagų keliamos rizikos vertinimo pagal Reglamentą Nr. 793/93. Penkta, ginčijamos klasifikacijos yra konkrečiai susijusios su ieškovėmis, nes jos aktyviai dalyvavo šioje keliamos rizikos vertinimo procedūroje, per kurią iš karto buvo priimtos šios klasifikacijos.

102 Pirma, reikia išnagrinėti, ar ieškovės turėjo aiškiai užtikrintų procedūrinių teisių vykstant procedūrai, per kurią priimtos ginčijamos klasifikacijos, galinčios jas individualizuoti kaip asmenis, kuriems jos skirtos, nes šis klausimas yra jų argumentacijos pagrindas.

103 Šiuo atžvilgiu reikia priminti visų pirma, kad tai, jog asmuo dalyvauja Sąjungos teisės akto priėmimo procedūroje, jį individualizuoja kaip ir asmenį, kuriam nagrinėjamas aktas yra skirtas, tik tuomet, jei šio asmens naudai Sąjungos teisės aktuose buvo numatytos procedūrinės garantijos. Taigi, jei Sąjungos teisės nuostata įpareigoja priimant sprendimą laikytis procedūros, kuriai vykstant fizinis ar juridinis asmuo gali reikalauti tam tikrų teisių, įskaitant teisę būti išklausytam, dėl jo ypatingo teisinio statuso jis individualizuojamas, kaip tai suprantama pagal EB 230 straipsnio ketvirtą pastraipą (žr. 2009 m. vasario 17 d. Teisingumo Teismo nutarties *Galileo Lebensmittel prieš Komisiją*, C-483/07 P, Rink. p. I-959, 53 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

104 Toliau reikia pažymėti, kad tokia konkreti sąsaja vis dėlto pripažįstama, tik jei nurodytos procedūrinės garantijos numatytos taikomuose teisės aktuose (šiuo klausimu žr. 2004 m. balandžio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Jégo-Quéré*, C-263/02 P, Rink. p. I-3425, 47 punktą; 2006 m. gruodžio 8 d. Teisingumo Teismo nutarties *Polyelectrolyte Producers Group prieš Komiisją ir Tarybą*, C-368/05 P, neskelbiamos Rinkinyje, 58 punktą ir 103 punkte minėtos Nutarties *Galileo Lebensmittel prieš Komisiją* 46 ir 54 punktus; 2002 m. rugsėjo 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Pfizer Animal Health prieš Tarybą*, T-13/99, Rink. p. II-3305, 101 punktą ir Sprendimo *Alpharma prieš Tarybą*, T-70/99, Rink. p. II-3495, 93 punktą). Taigi iš teismo praktikos išplaukia, kad aktyvus ieškovo dalyvavimas procedūroje, ypač kai ji skirta visuotinai taikomam aktui priimti, gali jį individualizuoti, tik jei šis dalyvavimas grindžiamas tokiomis procedūrinėmis garantijomis (šiuo klausimu žr. 2001 m. sausio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *La Conqueste prieš Komisiją*, T-215/00, Rink. p. II-181, 42 ir 43 punktus ir jame nurodytą teismo praktiką ir šios nutarties 83 punkte minėto 2005 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Arizona Chemical ir kt. prieš Komisiją* 73 punktą).

105 Vis dėl to, reikia konstatuoti, kad pačios ieškovės pripažįsta neturinčios procedūrinių garantijų pagal Direktyvą 67/548 arba Reglamentą Nr. 1272/2008, kuriomis būtų galima grįsti jų ieškinio priimtinumą.

106 Kalbant apie ginčijamą direktyvą, pakanka priminti, jog atitinkamose procedūros taisyklėse, apibrėžiančiose jos priėmimo procesą, būtent Direktyvos 67/548 VI priedo 4.1.2–4.1.5 skirsniuose, iš tikrųjų nenumatytos tokios procedūrinės garantijos ūkio subjektams, kuriuos gali paveikti Direktyvos 67/548 suderinimo su technine pažanga procedūros rezultatas (šiuo klausimu žr. 83 punkte minėtos 2005 m. gruodžio 14 d. Nutarties *Arizona Chemical ir kt. prieš Komisiją* 72–80 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

107 Tas pats pasakytina ir apie Reglamento Nr. 1272/2008 nuostatas, ypač jo 53 straipsnio 1 dalį ir jo 54 straipsnio 3 dalį, skaitomas kartu su Sprendimo 1999/468 5a straipsnio 1–4 dalimis (žr. šios nutarties 20–22 punktus), kuriomis reglamentuojamas ginčijamo reglamento priėmimas. Šio vertinimo nepaneigia aplinkybė, jog Reglamento Nr. 1272/2008 37 straipsnio (žr. šios nutarties 19 punktą) 2–4 dalyse numatyta gamintojų, importuotojų ar tolesnių naudotojų teisė pateikti ECHA pasiūlymą dėl cheminės medžiagos suderinto klasifikavimo ir ženklinimo ir pateikus galimas pastabas gauti ECHA Rizikos vertinimo komiteto nuomonę. Iš tikrųjų galimos Reglamento Nr. 1272/2008 37 straipsnyje numatytos garantijos būtų taikomos tik tuo atveju, jei nacionalinė valdžios institucija, arba gamintojas, arba importuotojas ar tolesnis naudotojas pateiktų tokį pasiūlymą, o šiuo atveju taip nebuvo.

108 Kadangi ieškovės remiasi savo procedūriniu statusu pagal Reglamentą Nr. 793/93, reikia pastebėti, kad neabejotinai šio reglamento 6–10 straipsniuose, kaip speciali

procedūrinė teisė ir pareiga (šios nutarties 23–28 punktai), numatytas suinteresuotųjų ūkio subjektų aktyvus dalyvavimas keliamos rizikos vertinimo procedūroje, siekiant parengti prioritetinį atitinkamų medžiagų ir galimų strategijų pasiūlymų ar priemonių sąrašą, kad būtų apribota nustatyta rizika. Vis dėlto reikia konstatuoti, kad, pirma, Reglamento Nr. 793/93 nuostatos netaikomos tam tikros medžiagos klasifikavimo, kaip pavojingos medžiagos, procedūrai ir, antra, nikelio karbonatų keliamos rizikos vertinimo procedūra, kuri skiriasi nuo tos, per kurią buvo priimtos ginčijamos klasifikacijos, baigėsi, remiantis šio reglamento 11 straipsnio 2 dalimi įtraukiant šias medžiagas į ketvirtąjį prioritetinių medžiagų sąrašą pagal Reglamentą Nr. 2364/2000 (žr. šios nutarties 32 punktą). Šį vertinimą patvirtina Reglamento Nr. 793/93 11 straipsnio 1–3 dalys, pagal kurias tik remdamasi galutiniu rizikos įvertinimu ir galima strategijos rekomendacija, priimta pasinaudojant šio reglamento 15 straipsnyje nurodyta komiteto procedūra, Komisija gali, jei būtina, pasiūlyti Bendrijos priemones pagal Direktyvą 76/769 arba kitus atitinkamus galiojančius Bendrijos instrumentus (žr. šios nutarties 26 punktą). Tačiau reikia konstatuoti, kad šiose nuostatose visiškai nedetalizuojamos sąlygos, kuriomis rizikos vertinimo rezultatas ar galima strategijos rekomendacija gali lemti atitinkamos medžiagos klasifikacijos pasiūlymą pagal Direktyvą 67/548 ar net Reglamentą Nr. 1272/2008, o tai įrodo rizikos vertinimo procedūros nepriklausomumą nuo medžiagos klasifikavimo kaip pavojingos medžiagos.

109 Taigi minėtose Reglamento Nr. 793/93 nuostatose nenumatytos procedūrinės garantijos, taikomos klasifikuojant tam tikrą medžiagą kaip pavojingą pagal Direktyvą 67/548 ar Reglamentą Nr. 1272/2008. Jose nenustatytas ir ryšys tarp tam tikros medžiagos keliamos rizikos vertinimo procedūros ir procedūros, kuri skirta ją klasifikuoti kaip pavojingą medžiagą, dėl ko galima daryti išvadą, kad Reglamentu Nr. 793/93

užtikrinamos procedūrinės garantijos yra taikomos, net jeigu tik *de facto*, pastarojoje procedūroje, kaip teigia ieškovės.

110 Todėl reikia atmesti argumentą, kad šios procedūrinės garantijos ir naudojimasis jomis per rizikos vertinimo procedūrą gali individualizuoti ieškoves ginčijamų klasifikacijų atžvilgiu, nes šios yra ne rizikos vertinimo procedūros pagal Reglamentą Nr. 793/93 rezultatas, bet atitinkamų atskirų Direktyvos 67/548 ir Reglamento Nr. 1272/2008 suderinimo su technine pažanga procedūrų, per kurias ieškovės tokių garantijų neturi, rezultatas.

111 Be to, nesant procedūrinės garantijos, susijusios su tomis procedūromis, negalima pritarti argumentui, kad ieškovės individualizuojamos dėl to, kad aktyviai dalyvavo nikelio karbonatų keliamos rizikos vertinimo procedūroje. Be to, reikia atmesti argumentą, kad suderinimo su technine pažanga procedūros yra panašios į kitas administracines procedūras, kaip antai konkurencijos, valstybės pagalbos ar dempingo srityse, kurioms vykstant turi būti garantuojama tam tikros aiškiose nuostatose numatyta teisė į gynybą ir jos paisoma priimant individualų ar visuotinai taikomą aktą (šiuo klausimu žr. šios nutarties 83 punkte minėtos 2005 m. gruodžio 14 d. Nutarties *Arizona Chemical ir kt. prieš Komisiją* 58 ir 74 punktus bei juose nurodytą teismo praktiką).

112 Antra, ieškovės neteigia, kad procedūrose, per kurias buvo priimti ginčijami aktai, *Norilsk Nickel* vaidino nikelio pramonės atstovės ir pagrindinės derybininkės vaidmenį, analogišką tam, kurį ji vaidino per rizikos vertinimo procedūrą pagal Reglamentą

Nr. 793/93. Be to, iš 105–111 punktuose pateiktų argumentų matyti, kad toks statusas per tą procedūrą, jeigu jis būtų įrodytas, nebūtinai apima Direktyvos 67/548 ir Reglamento Nr. 1272/2008 suderinimo su technine pažanga procedūras. Todėl negali būti laikoma, kad *Norilsk Nickel* yra individualizuojama dėl šio statuso ginčijamų klasifikacijų atžvilgiu, nesant būtinybės nagrinėti, ar, kiek tai susiję su jos dalyvavimu vienintelėje rizikos vertinimo procedūroje, ji galėjo tenkinti individualizuojančius kriterijus, pripažintus 85 punkte minėtuose Sprendime *Kwekerij van der Kooy ir kt. prieš Komisiją* (20–24 punktai) ir Sprendime *CIRFS ir kt. prieš Komisiją* (29 ir 30 punktai).

113 Trečia, ieškovės neįrodė tariamai Komisijos pažeistos teisės būti išklausytoms buvimo dėl to, kad ši su jomis nepasitarė prieš panaudodama deklaraciją dėl išimties ne rizikos vertinimo procedūroje ir (arba) kitiems tikslams (žr. šios nutarties 84 punktą). Iš tikrųjų nei Reglamento Nr. 793/93 9 straipsnio 1 ir 3 dalyse, nei 10 straipsnio 1 dalyje, nei 11 straipsnio 1–3 dalyse nenumatyta tokia teisė po to, kai gamintojai ir importuotojai pateikia prašymą visai arba iš dalies atleisti nuo papildomų bandymų ir kai jis patenkinamas. Be to, ieškovės netvirtino, kad deklaracijoje dėl išimties buvo konfidencialios informacijos to paties reglamento 16 straipsnio 1 dalies prasme, kurią Komisija privalėjo apsaugoti. Šiuo atžvilgiu reikia taip pat priminti, kad iš esmės nei visuotinai taikomų aktų rengimo procesas, nei pačių šių aktų pobūdis pagal bendruosius Sąjungos teisės principus, kaip antai teisė būti išklausytam, nereikalauja paveiktų asmenų dalyvavimo, nes laikoma, kad jų interesams atstovauja politinės institucijos, kurios priima šiuos aktus (žr. 83 punkte minėtos 2005 m. gruodžio 14 d. Nutarties *Arizona Chemical ir kt. prieš Komisiją*, 73 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Bet kuriuo atveju net pripažinus, kad vykstant procedūrai, per kurią priimtos ginčijamos klasifikacijos, Komisija rėmėsi deklaracija dėl išimties taip, kaip nurodė ieškovės, iš šios nutarties 103 ir 104 punkte minėtos teismo praktikos matyti, kad atsižvelgiant į klasifikacijos kaip pavojingos medžiagos procedūros nepriklausomumą nuo tos, per kurią vertinama tam tikrų medžiagų keliama rizika, ir nesant šioje byloje taikomuose teisės aktuose aiškiai garantuotos procedūrinės teisės, ieškovės, grįsdamos savo teisę

pareikšti ieškinį dėl ginčijamų klasifikacijų, negali remtis procedūrine garantija, susijusia vien su rizikos vertinimo procedūra.

114 Ketvirta, reikia išnagrinėti, ar susitarimas tarp ieškovių, PCF ir *Königswarter* dėl deklaracijos dėl išimties bei šios deklaracijos buvimas ir Komisijos vykdytas jos panaudojimas gali jas individualizuoti kaip ūkio subjektus, priklausančius apibrėžtai grupei, kaip tai suprantama pagal 98 punkte minėtą teismo praktiką.

115 Šiuo atžvilgiu reikia visų pirma pastebėti, kad ieškovės neteigė esančios vieninteliai ūkio subjektai, gaminantys nikelio karbonatus ir jais prekiaujantys, kuriuos paveikė ginčijamos klasifikacijos.

116 Be to, iš tiesų nebuvo ginčyta, kad, pirma, ieškovės ir kiti du ūkio subjektai, kurie pasirašė deklaraciją dėl išimties, buvo vieninteliai, aktyviai dalyvavę nikelio karbonatų keliamos rizikos vertinimo procedūroje, ir kad, antra, DEPA panaudojo šią deklaraciją grįsdama savo vėlesnį pasiūlymą klasifikuoti nikelio karbonatus kaip pavojingas medžiagas pagal Direktyvą 67/548. Be to, skirtingai nuo kitų potencialiai paveiktų nikelio sektoriaus ūkio subjektų, šiuos keturis ūkio subjektus buvo galima aiškiai nustatyti; juos net galėjo nustatyti institucijos, kurioms pavesta nagrinėti ir apsvarstyti šį klasifikacijos pasiūlymą ir priimti dėl jo galutinį sprendimą.

117 Vis dėlto reikia pripažinti, kad šių elementų nepakanka individualizuoti ieškoves ginčijamų klasifikacijų atžvilgiu.

118 Reikia pastebėti, kad tai, jog bendrai buvo pateikta deklaracija dėl išimties, nesuteikia šiems ūkio subjektams įgytos ar subjektyvios teisės, nes ši deklaracija yra tik jų pagal Reglamento Nr. 793/93 9 straipsnio 3 dalį pateiktas prašymas atleisti nuo kai kurių papildomų tyrimų vertinant atitinkamos medžiagos keliamą riziką. Taigi ši aplinkybė nėra savybė, būdinga šiems ūkio subjektams, kuri galėtų būti lyginama su ankstesnės išimtinės teisės retransliuoti per televiziją reikšmingą visuomenei sporto įvykį turėtojo statusu, kaip antai nagrinėtas byloje, kurioje priimtas 98 punkte minėtas Sprendimas *Komisija prieš Infront WM* (73–77 punktai), su tuo statusu, kurį turėjo sutarties, sudarytos prieš ginčijamos priemonės priėmimą, šalis, kaip antai nagrinėtas byloje, kurioje priimtas 1985 m. sausio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Piraiki-Patraiki ir kt. prieš Komisiją* (11/82, Rink. p. 207, 31 punktas), ar su tuo, kurį turėjo asmuo, kuriam taikytas specialus apmokestinimas pagal valstybės patvirtinimą, suteiktą valstybės pagalbos pagrindu, kaip antai nagrinėtas byloje, kurioje priimtas 98 punkte minėtas Sprendimas *Belgique et Forum 187 prieš Komisiją* (59–63 punktai).

119 Be to, tik išimtiniu atveju teismo praktikoje pripažįstamas tokių ypatingų statusų individualizuojantis pobūdis dėl to, kad ginčijamomis priemonėmis buvo tiksliai pakenkta prieš tai įgytų teisių, apie kurių egzistavimą kompetentinga institucija iš anksto žinojo arba kurių turėtojus buvo galima lengvai nustatyti, apimčiai ir naudojimuisi jomis (šiuo klausimu žr. 118 punkte minėto Sprendimo *Piraiki-Patraiki ir kt. prieš Komisiją* 31 punktą; 98 punkte minėto Sprendimo *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją* 63 punktą; 98 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Infront WM*, 72 ir 76 punktus ir 103 punkte minėtos Nutarties *Galileo Lebensmittel prieš Komisiją* 46 punktą; 2004 m. rugsėjo 6 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *SNF prieš Komisiją*, T-213/02, Rink. p. II-3047, 68–70 punktus).

120 Nagrinėjamu atveju ieškovės negali remtis prieš tai įgytomis teisėmis, kurias gali paveikti ginčijamos klasifikacijos, ir todėl teigti, kad jos yra ypač paveiktos, palyginti su bet kuriuo kitu potencialiai suinteresuotu ūkio subjektu, nes deklaracija dėl išimties tokiai teisei neprilygsta. Taigi vienintelė galimybė ginčijamų aktų priėmimo momentu dėl deklaracijos dėl išimties nustatyti tam tikrų subjektų, kuriems jie taikomi, skaičių

ir tapatybę, nereiškia, kad turi būti laikoma, jog šie aktai yra konkrečiai su jais susiję, nes tokie aktai taikomi atsižvelgiant į juose apibrėžtas teisines arba faktines aplinkybes (žr. šios nutarties 99 punktą), t. y. atsižvelgiant į jų statusą kaip nikelio karbonatų gamintojų ar platintojų. Taigi net atsižvelgiant į šią deklaraciją dėl išimties ginčijami aktai su ieškovėmis yra susiję taip pat, kaip ir su bet kuriuo kitu ūkio subjektu, kurio padėtis yra arba gali būti identiška, t. y. kuris gamina ir (arba) parduoda nikelio karbonatus.

121 Iš to išplaukia, kad ieškovės neteisingai teigia, jog ginčijamos klasifikacijos yra konkrečiai su jomis susijusios.

122 Todėl prašymą iš dalies panaikinti ginčijamus aktus reikia atmesti kaip nepriimtiną.

123 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta ir nesant būtinybės spręsti dėl prašymo pripažinti, kad nėra reikalo priimti sprendimą dėl ieškinio, kiek juo prašoma iš dalies panaikinti ginčijamą direktyvą, reikia visą ieškinį atmesti kaip nepriimtiną.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

124 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovės pralaimėjo bylą, jos pagal Komisijos pateiktus reikalavimus padengia bylinėjimosi išlaidas.

125 Pagal to paties reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą į bylą įstojusios valstybės narės pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Danijos Karalystė pati padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

126 Pagal šio reglamento 87 straipsnio 4 dalies trečią pastraipą Bendrasis Teismas gali nurodyti, kad į bylą įstojusi šalis turi pati padengti savo bylinėjimosi išlaidas. Šioje byloje ieškovės reikalavimus palaikyti įstojusi į bylą šalis *Nickel Institute* pati padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (didžioji kolegija)

nutaria:

1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtiną.

2. *Norilsk Nickel Harjavalta Oy* ir *Umicore SA/NV* padengia savo ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

3. **Danijos Karalystė ir *Nickel Institute* pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Priimta 2010 m. rugsėjo 7 d. Liuksemburge.

Kancleris
E. Coulon

Pirmininkas
M. Jaeger

Turinys

Teisinis pagrindas ..... II - 3965

EB ir ESV sutarčių nuostatos ..... II - 3965

Direktyva 67/548 ..... II - 3966

Direktyvos 67/548 derinimo su technine pažanga tvarka ..... II - 3969

Dalinis Direktyvos 67/548 panaikinimas, pataisymas ir pakeitimas Reglamentu Nr. 1272/2008 ..... II - 3970

Reglamentas (EEB) Nr. 793/93 ir Reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 ..... II - 3975

Faktinės bylos aplinkybės ..... II - 3978

Ieškovės ir atitinkamos medžiagos ..... II - 3978

Nikelio karbonatų keliamos rizikos vertinimo procedūra ..... II - 3978

Procedūra, per kurią nustatytos ginčijamos klasifikacijos ..... II - 3980

Procesas ir šalių reikalavimai ..... II - 3987

Dėl teisės ..... II - 3991

Dėl SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos taikymo ..... II - 3991

Šalių argumentai ..... II - 3991

Teismo vertinimas ..... II - 3992

Dėl šio ieškinio priimtinumo ..... II - 3995

Šalių argumentai ..... II - 3995

Teismo vertinimas ..... II - 4001

— Dėl prašymo panaikinti tariamą „sprendimą“ grįsti ginčijamas klasifikacijas deklaracija dėl išimties priimtinumo ..... II - 4001

— Dėl prašymo iš dalies panaikinti ginčijamus aktus priimtinumo ..... II - 4002

Dėl bylinėjimosi išlaidų ..... II - 4012